

คู่มือฉบับที่ ๑

พบกับ "จดหมายข่าวบัญชีประชาชาติ" ฉบับที่สอง ท่านผู้อ่าน คงได้ทราบตามที่ได้ชี้แจงไว้ในฉบับแรกแล้วว่าจดหมายข่าวฯ นี้ นำเสนอเป็นรายไตรมาส ทางเว็บไซต์ของ สศช. โดยในฉบับนี้ บทความหลักยังคงเป็นเรื่องระบบบัญชีประชาชาติ ซึ่งเสนอต่อเนื่องจากฉบับแรก ตามวัตถุประสงค์หลักของจดหมายข่าวฯ ที่ต้องการเผยแพร่ข้อมูลความรู้ด้านบัญชีประชาชาติสู่สาธารณะ แม้ว่าเป็นบทความนี้ จะเรียกตัวเองว่าเป็นตอนจบ แต่จริงๆ แล้ว ระบบบัญชีประชาชาติ เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ มีรายละเอียดมากมายและเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วนทั้งในและนอกประเทศด้วยเหตุนี้ ถ้าท่านผู้อ่านยังมีข้อสงสัยหรือสงสัยในประเด็นใดสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา

ส่วนบทความทางวิชาการ ในฉบับนี้ นำเสนอ "การวัดศักยภาพของทุน กรณีประเทศไทย" ซึ่งเป็นเรื่องที่ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน และมีประโยชน์อย่างยิ่งกับนักวิเคราะห์และนักลงทุนทั้งหลาย

นอกจากนั้น ได้เพิ่มเติมบทความพิเศษเกี่ยวกับ โครงการความร่วมมือระหว่าง สศช. กับธนาคารพัฒนาเอเชีย หรือ ADB ในเรื่องการจัดทำ Purchasing Power Parities (PPPs) เนื่องจากผู้บริหารฯ เห็นว่าเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ สมควรเผยแพร่สู่สาธารณะ เพื่อให้เห็นว่าสถิติบัญชีประชาชาตินั้นมีความสำคัญและมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลายทั้งในระดับประเทศและสากล

พร้อมทั้งได้นำเสนอประเด็นหลักของภาวะเศรษฐกิจไตรมาส 1/2549 ที่ สศช. เพิ่งแถลงข่าวไปเมื่อวันที่ 5 มิ.ย. 2549 ด้วย รวมทั้งศัพท์บัญชีประชาชาติ ยังคงเสนอต่อเนื่อง

สุดท้าย ขอความกรุณาท่านผู้อ่าน แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะหรือคำติชมการจัดทำจดหมายฯ และส่งไปยังคณะผู้จัดทำ ตามที่อยู่ปรากฏทางด้านหลังเอกสาร

พบกันฉบับหน้า ก.ย. 2549

สารบัญ:

- บัญชีประชาชาติ
- การวัดศักยภาพของทุน : ประเทศไทย
- บทความพิเศษ : โครงการ ICP
- ศัพท์บัญชีประชาชาติ
- เศรษฐกิจไทย

ฉบับที่ 2 ปี 2549 (ไตรมาส 2 / 2549)

จดหมายข่าวบัญชีประชาชาติ

NewLetter

เรื่องเด่นในฉบับนี้

บัญชีประชาชาติคืออะไร ?

จุฑารัตน์ ชมภูพันธ์
สำนักบัญชีประชาชาติ

จากฉบับปฐมฤกษ์เราก็รู้กันแล้วว่าบัญชีประชาชาติคือการบันทึกมูลค่าการผลิต รายได้ และการใช้จ่ายของธุรกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศของเรา และที่ประเทศเรายังมีกับต่างประเทศในรอบหนึ่งระยะเวลา

ฉบับนี้เราจะมารู้จักพระเอกในบัญชีประชาชาติที่ชื่อว่า GDP (Gross Domestic Product) ที่ว่าเป็นพระเอก ไม่ใช่เพราะว่าเก่ง แต่เพราะใคร ๆ ก็มักจะเรียกใช้เขาอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะในการวัดหรือเปรียบเทียบภาวะเศรษฐกิจของประเทศ

จากกรณีตัวอย่างในฉบับนี้

แล้ว นายมั่งมีปลุกข้าวขาย นายมั่งมีได้สร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดขึ้น 700 บาท ถ้าเราหามูลค่าเพิ่มแบบนี้จากการผลิตสินค้าและบริการทุกอย่างในประเทศ ทั้งเกษตร อุตสาหกรรม ไฟฟ้า ประปา ก่อสร้าง ขนส่ง บริการโรงแรม ฯลฯ เราจะได้มูลค่าเพิ่มที่แยกตามสาขาการผลิตต่าง ๆ ผลรวมของมูลค่าเพิ่มทั้งหมดนั้นคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP ซึ่งเราสามารถหา GDP นี้ได้ 3 แบบ คือ (1) ด้านการผลิต ได้แก่ผลรวมของมูลค่าเพิ่มทั้งหมด (2) ด้านการใช้จ่าย ที่ประกอบด้วย การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของประชาชน การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล การใช้จ่ายเพื่อการลงทุนทั้งของรัฐและเอกชน และการใช้จ่ายสุทธิที่เกิดจากการนำเข้าและส่งออกสินค้าและบริการ และ (3) ด้านรายได้ ที่

เป็นผลตอบแทนปัจจัยการผลิต ได้แก่ ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย และกำไร

สำหรับการที่จะพิจารณาพระเอกของแต่ละประเทศว่าใครเหนือกว่ากัน เขาก็มีวิธีซึ่งท่านผู้อ่านจะอ่านได้จากบทความข้างเคียงคือ บทความงานวิจัยเรื่อง ปีฐาน (ในฉบับก่อน) ส่วนในคอลัมน์นี้เราจะกล่าวกันทั้งระบบ ไม่ลงเน้นเฉพาะพระเอก

ต่อหน้า 6

งานวิจัย

การวัดศักยภาพของทุน กรณีประเทศไทย

วิโรจน์ นรารักษ์
สำนักบัญชีประชาชาติ

ทุนเป็นปัจจัยที่สำคัญหนึ่งในสี่ของปัจจัยการผลิตทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย ทุน ที่ดิน แรงงาน และผู้ประกอบการ ที่ถูกนำไปใช้เพื่อการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จะกล่าวถึงทุนใน 2 ลักษณะ คือ ทุนที่อยู่ในรูปของสินทรัพย์ถาวร (fixed assets) และทุนที่อยู่ในรูปสินทรัพย์ทางการเงิน (financial assets)

ในครั้งนี้จะกล่าวถึงเฉพาะทุนที่อยู่ในรูปของสินทรัพย์ถาวรเท่านั้น เนื่องจากทุนประเภทนี้ถูกยอมรับว่าเป็นปัจจัยหลักในการผลิตขั้นต้นที่ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP growth) ของประเทศ

วัตถุประสงค์ในการศึกษา
1.วิเคราะห์ผลผลิตเฉลี่ยของทุน (Average Product of Capital: APK)

- 2.วิเคราะห์ผลผลิตส่วนเพิ่มของทุน (Marginal Product of Capital: MPK)
3. วิเคราะห์ศักยภาพของผลิตภาพทุน (Potential Capital Productivity)

กรอบทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในงานศึกษาค้นคว้านี้ ประกอบด้วย

ต่อหน้า 2

การวัดศักยภาพของทุนกรณีประเทศไทย

◆ แบบจำลองฮาร์รอด โดมาร์

(Harrod Domar Model) เป็นแบบจำลองที่ใช้ในการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตรวมกับสต็อกทุน

$$K_t = k Y_t$$

โดยที่ K_t = สต็อกทุน ณ เวลา t

Y_t = ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

K = สัดส่วนปัจจัยทุนต่อผลผลิต (capital output ratio)

◆ การวัดผลผลิตภาพ (Productivity)

แสดงถึงการใช้ปัจจัยการผลิต 1 หน่วยได้ก่อให้เกิดผลผลิตในระบบเศรษฐกิจที่หน่วย โดยเน้นการวัดผลผลิตภาพการผลิตของการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดใดชนิดหนึ่ง โดยที่ให้อ้างอิงอื่น ๆ คงที่ ในการวัดผลผลิตภาพการผลิตในทางเศรษฐศาสตร์สามารถวัดได้ 2 ลักษณะคือ

ผลผลิตเฉลี่ยของทุน

(Average Product of Capital : APK) หมายถึง การใช้ปัจจัยทุน 1 หน่วย ก่อให้เกิดผลผลิตเฉลี่ยกี่หน่วย โดยกำหนดให้อ้างอิงอื่น ๆ คงที่

$$APK_t = GDP_t / NKS_t$$

โดยที่ APK = ผลผลิตเฉลี่ยของทุน (Average Product of Capital)

GDP = Gross Domestic product

NKS = สต็อกทุนสุทธิ (Net Capital Stock)

ผลผลิตส่วนเพิ่มของทุน

(Marginal Product of Capital: MPK)

เป็นการเปรียบเทียบสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทุน หมายถึง การเพิ่มขึ้นของปัจจัยทุน 1 หน่วย ก่อให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้นในระบบเศรษฐกิจที่หน่วย โดยกำหนดให้อ้างอิงอื่น ๆ คงที่

$$MPK_t = \Delta GDP_t / \Delta NKS_t$$

โดยที่ MPK = ผลผลิตส่วนเพิ่มของทุน (Marginal Product of Capital)

GDP = Gross Domestic product

NKS = สต็อกทุนสุทธิ (Net Capital Stock)

t = ระยะเวลาปีที่ 1, 2, 3, ..., n

◆ การวัดศักยภาพของ

ผลิตภาพทุน (Potential Capital Productivity) โดยใช้วิธีการหาแนวโน้มของอัตราส่วนทุนต่อผลผลิต และทำการปรับเส้นแนวโน้มมาแตะจุดต่ำสุดของอัตราส่วนทุนต่อผลผลิต ซึ่งเป็นจุดที่แสดงศักยภาพของระบบเศรษฐกิจที่ใช้สต็อกทุนต่ำสุด หรือจะกล่าวได้ว่าเป็นระดับการผลิตที่ต้นทุนการผลิตต่ำสุด (Minimize cost)

$$COR = \alpha + \beta \text{Time}$$

$$COR^p = \alpha^p + \beta^p \text{Time}$$

$$K^p = K^p Y$$

โดยที่ COR = อัตราส่วนทุนต่อผลผลิต (Capital output ratio)

K^p หรือ COR^p = ศักยภาพอัตราส่วนทุนต่อผลผลิต (Potential COR)

Time = ระยะเวลา

α^p = ค่าคงที่

β = อัตราการเปลี่ยนแปลงของเวลาที่มีต่อ COR

Y = GDP

ข้อสมมุติฐานในการศึกษา

ค่า $APK_i > 0$ เสมอ ถ้า $APK_i > APK_j$ หมายถึง สาขาการผลิตที่ i มีผลิตภาพทุนสูงกว่าผลิตภาพทุนสาขาการผลิตที่ j

ค่า MPK มีค่าทั้งบวกและลบ ถ้า $MPK_i > MPK_j$ หมายถึง สาขาการผลิตที่ i มีการใช้ปัจจัยทุน

อย่างมีประสิทธิภาพ

มากกว่าสาขาการผลิตที่ j

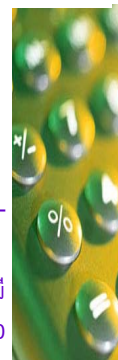
ผลการศึกษา

ในช่วง ปี 2525 - 2546 พบว่า

◆ ค่า APK มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 โดยที่ในช่วง

แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 6 มีค่าสูงที่สุดในขณะที่ในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 8 ค่า APK มีค่าต่ำสุดเนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 - 2541 ทำให้ภาคการผลิตบางส่วนได้ชะลอการผลิตสินค้าและบริการ ในขณะที่เดียวกันปัจจัยทุนที่เป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญก็ยังคงมีอยู่ในระบบเศรษฐกิจ ทำให้มีการใช้ปัจจัยทุนอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

◆ ค่า MPK มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.36 โดยเฉพาะในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 - 2541 เป็นช่วงที่ประเทศไทยมีปัญหามากที่สุดคือ ค่า MPK มีค่า -1.86 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพหน่วยสุดท้าย

ของทุนต่ำที่สุด แต่อย่างไรก็ตามหลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

ค่า MPK มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นกว่าค่าเฉลี่ย แสดงให้เห็นว่ามีการเพิ่มความระมัดระวังในการใช้ทุน

การวัดผลผลิตภาพ (Productivity) แสดงถึงการใช้ปัจจัยการผลิต 1 หน่วยได้ก่อให้เกิดผลผลิตในระบบเศรษฐกิจที่หน่วย โดยเน้นการวัดผลผลิตภาพการผลิตของการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดใดชนิดหนึ่ง โดยที่ให้อ้างอิงอื่น ๆ คงที่

เพิ่มมากขึ้น

◆ เมื่อพิจารณารายสาขาการผลิตพบว่า

- สาขาการผลิตที่มีค่า APk และ MPk สูงสุด คือ สาขานาการ ประกันภัยและอสังหาริมทรัพย์ แสดงให้เห็นว่าสาขาดังกล่าวเป็นสาขาที่มีการใช้ปัจจัยทุนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เนื่องจากสาขานี้มีการบริหารจัดการในการใช้ทุนอย่างเหมาะสมที่สุด

- สาขาการผลิตที่มีค่า APk และ MPk ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ประกอบด้วย สาขาที่อยู่อาศัย และ สาขาสารานูปโภค เนื่องจากสาขาดังกล่าวเป็นสาขาที่มีการลงทุนสูง ต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะคืนทุน

◆ การวัดศักยภาพผลิตภาพของทุนกรณีประเทศไทย พบว่าผลิตภาพทุน (Capital Productivity: CP) ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงปี 2525 – 2546 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 39.67 ในขณะที่ศักยภาพของผลิตภาพทุนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 43.71 โดยมีส่วนต่างร้อยละ 4.04 แสดงให้เห็นว่าในช่วง 22 ปีที่

ผ่านมามีการใช้ปัจจัยทุนเกือบเต็มศักยภาพแล้ว หากเทียบระหว่างช่วงแผนพัฒนา ฯ พบว่าช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 5 มีส่วนต่างร้อยละ 8.33 มากที่สุดหากเทียบกับช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับอื่น แสดงให้เห็นว่าในช่วงเวลาดังกล่าวมีการใช้ปัจจัยทุนอย่างไม่เต็มศักยภาพ ในขณะที่ช่วง 2 ปีแรกแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 9 ค่าผลิตภาพทุนที่เกิดขึ้นจริงใกล้เคียงกับค่าศักยภาพของผลิตภาพทุน (Potential Capital Productivity) แสดงให้เห็นว่าหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีการปรับตัวและมีการใช้ปัจจัยทุนดีขึ้นเกือบเต็มศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ การที่ผลผลิตเฉลี่ยของทุนในแต่ละสาขาการผลิตมีความแตกต่าง เป็นผลมาจากประสิทธิภาพของการใช้ปัจจัยทุนที่ต่างกัน ดังนั้นการที่จะเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยของทุนจำเป็นต้องมีการคัดเลือกลักษณะของทุนที่เหมาะสมกับกิจกรรมการผลิตในแต่ละสาขาการผลิต

รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับสาขาการผลิตในทุกสาขาการผลิต ที่มีค่า APk < 1 ให้มีการใช้ปัจจัยทุนในกระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ยกเว้นสาขานาการ ประกันภัย สาขาเดียวที่มีค่า APk > 1 และ MPk > 1

รัฐควรให้ความสนใจทางด้านการบริหารจัดการในการใช้ปัจจัยทุนในสาขาการผลิตที่มีประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยทุนในอัตราที่ต่ำ โดยเฉพาะสาขาการผลิตทางด้านสาธารณูปโภค ได้แก่ สาขาคมนาคมขนส่ง และสาขาไฟฟ้า ประปา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสาขาการผลิตของภาครัฐวิสาหกิจ

รัฐควรส่งเสริมและ

สนับสนุน

กระบวนการ

เรียนรู้และการ

ถ่ายทอด

เทคโนโลยีให้กับ

ทุกสาขาการผลิต

ตารางสรุปผลการศึกษา

	APk (1)	MPk (2)	Capital Productivity (3)	Capital Productivity potential (4)	Gap (4) -(3)
แผน ฯ 5 (2525 – 2529)	0.44	0.35	43.82	52.15	8.33
แผน ฯ 6 (2530 – 2534)	0.45	0.48	44.87	46.34	1.42
แผน ฯ 7 (2535 – 2539)	0.39	0.29	39.49	41.7	2.21
แผน ฯ 8 (2540 – 2544)	0.32	-0.08	32.39	37.9	5.52
· ช่วงวิกฤต	0.32	-1.86	32.45	38.95	6.5
· หลังวิกฤต	0.32	1.1	32.35	37.21	4.86
2 ปีแรกแผน ฯ 9 (2545 – 2546)	0.35	1.38	34.99	35.62	0.62
เฉลี่ยปี 2525 - 2546	0.4	0.36	39.67	43.71	4.04

บทความพิเศษ

โครงการ International Comparison Program (ICP)

จุฬารัตน์ ขมภูพันธ์ และทีมงานโครงการ ICP

Purchasing Power Parities (PPPs) เป็นเครื่องมือในการเปรียบเทียบระหว่างรายได้และความยากจนของแต่ละประเทศ

สศช. โดยสำนักบัญชีประชาชาติ ได้เข้าร่วมโครงการ International Comparison Program หรือเรียกสั้นๆ ว่า “โครงการ ICP” ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 จนกระทั่งปัจจุบันที่การดำเนินโครงการฯ ใกล้แล้วเสร็จ จดหมายข่าวฉบับนี้ จึงขอเสนอความเป็นมาของโครงการ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบัญชีประชาชาติ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นถึงความสำคัญและการนำสถิติบัญชีประชาชาติไปใช้ประโยชน์ในอีกแง่มุมหนึ่ง

ความเป็นมา

◆ โครงการ ICP ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1968 โดยความร่วมมือระหว่างองค์การสหประชาชาติ มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย และธนาคารโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำ Purchasing Power Parities (PPPs) สำหรับใช้ในการเปรียบเทียบขนาดของ GDP แต่ละประเทศ โดยจะขยายโครงการให้ครอบคลุมเกือบทั่วโลกภายในปี ค.ศ.1993 อย่างไรก็ตามยังมีประเทศกำลังพัฒนาอีกหลายประเทศที่ไม่ได้รวมอยู่ในโครงการดังกล่าว ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากข้อจำกัดด้านงบประมาณและด้านเทคนิค ในขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วได้มีการรวบรวมข้อมูลสำหรับโครงการ ICP อย่างสม่ำเสมอ โดย OECD ร่วมกับ EUROSTAT รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลราคาเพื่อประมาณการ PPPs สำหรับใช้ในประเทศสมาชิก

ในกรณีของเอเชีย ประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นสมาชิกของธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของ PPPs ในการใช้เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับการเปรียบเทียบรายได้และความยากจนระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามด้วยข้อจำกัดด้านศักยภาพในทางสถิติของหลาย ๆ ประเทศจึงยังไม่สามารถดำเนินโครงการ ICP อย่างเต็มรูปแบบได้ ธนาคารโลกจึงได้รับ

มอบหมายให้รับผิดชอบในการประสานงานทั่วโลก โดยแบ่งเป็น 6 ภูมิภาค คือ OECD, Africa, Asia-Pacific, Latin America & Caribbean, West Asia and CIS ซึ่งรวมทั้งประเทศนอกกลุ่ม OECD

ในเดือนกันยายน ค.ศ.2001 ธนาคารโลกได้มอบหมายให้ ADB เป็นผู้ประสานงานและให้ความช่วยเหลือทางวิชาการสำหรับประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกด้วยการดำเนินโครงการ Strengthening and Collection of Purchasing Power Parity Data in Selected Developing Member Countries ใน ปี ค.ศ.2003

◆ โครงการ Strengthening and Collection of Purchasing Power Parity Data in Selected Developing Member Countries เป็นการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการระดับภูมิภาค (Regional Technical Assistance: RETA) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้มแข็งและเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับหน่วยงานสถิติของประเทศกำลังพัฒนาในการรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการจัดทำ PPPs เพื่อใช้เป็นฐานในการเปรียบเทียบ GDP ระหว่างประเทศ โดย 1) ปรับทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ ICP กับข้อมูลสถิติระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถิติบัญชีประชาชาติ และการเก็บข้อมูลด้านราคา 2) ปรับระบบข้อมูลของโครงการ ICP ให้เป็นระบบเดียวกันกับการเก็บรวบรวมข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคและข้อมูลด้านราคาอื่น ๆ 3) ดำเนินการสำรวจเฉพาะเรื่องที่ยังไม่ได้ครอบคลุมไว้ 4) จัดหาความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ความยากจนโดยสนับสนุนให้ใช้ ICP 5) ระบุรายการที่สามารถใช้เป็นตัวแทนระหว่างประเทศ 6) จัดหาบริการด้านที่ปรึกษาสำหรับกิจกรรมข้างต้น 7) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการ

ฝึกอบรมในภูมิภาคสำหรับนักสถิติ นักเศรษฐศาสตร์ นักวางแผนและกำหนดนโยบาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อ ICP อย่างลึกซึ้ง และ 8) จัดเตรียมคู่มือ

◆ การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการนี้ ครอบคลุม 23 ประเทศ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ **กลุ่มที่ 1 ครอบคลุม 17 ประเทศ** คือ บังคลาเทศ, ฟิจิ, สาธารณรัฐประชาชนจีน, อินเดีย, อินโดนีเซีย, มาเลเซีย, มอลโดวา, नेपाल, ปากีสถาน, ฟิลิปปินส์, ไทย, ฮ่องกง, เกาหลี, สิงคโปร์, ไต้หวัน, ศรีลังกาและเวียดนาม

โดยการเข้าร่วมโครงการเต็มรูปแบบ (full round ICP) มีกิจกรรมคือ จำแนก GDP ด้านรายจ่ายออกเป็นการบริโภคภาคเอกชน ภาครัฐบาล การสะสมทุน และการส่งออกสุทธิ โดยมีรายละเอียดประมาณ 155 รายการ (155 basic headings)

จัดทำข้อมูลราคาสินค้าประมาณ 600-800 รายการ โดยให้สามารถใช้เป็นตัวแทนราคาของรายการการใช้จ่ายดังข้างต้นได้

กลุ่มที่ 2 ครอบคลุม 6 ประเทศ คือ ภูฏาน, กัมพูชา, ลาว, มอลดีฟ, พม่า และปาปัวนิวกินี ร่วมโครงการตามความสามารถหรือศักยภาพของประเทศ

การดำเนินโครงการฯ มีระยะเวลา 3 ปี นับตั้งแต่ มกราคม ค.ศ.2003 รับผิดชอบดูแลโดย The Development Indicators and Policy Analysis Division (ERDI), Economics and Research Department (ERD) จาก ADB ด้วยความช่วยเหลือด้านวิชาการจากทีมที่ปรึกษาและประสานงานระดับโลก ส่วนในระดับชาติ การให้ความ

ช่วยเหลือด้านวิชาการจะมุ่งเน้นไปที่การรวบรวมข้อมูลราคา และสถิติบัญชีประชาชาติ

หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านราคาและสถิติบัญชีประชาชาติ มีภารกิจ ดังนี้

1. ตรวจสอบสถานะปัจจุบันของบัญชีประชาชาติ และ ข้อมูลราคา พร้อมทั้งระบุกลไกที่เหมาะสมสำหรับแต่ละ ประเทศเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

2. จัดเตรียมรายละเอียดแผนงาน รวมทั้งแผนการสำรวจ แบบสอบถาม รายการที่ต้องการเฉพาะเจาะจง คัดเลือก ตัวอย่าง กำหนดกระบวนการทำงานตั้งแต่เริ่มต้น การ ตรวจสอบและแก้ไขข้อมูล โปรแกรมสำเร็จรูปที่ต้องการ เช่นเดียวกับการกำหนดวิธีการคำนวณสัดส่วนของราคา และ ทำการสำรวจราคา ทั้งนี้ต้องทำการจัดเตรียมแนวทางหรือ คู่มือการสำรวจและรายการสินค้าที่ต้องใช้ในการเชื่อมระหว่าง ภูมิภาคด้วย

3. ทบทวนสถิติบัญชีประชาชาติปัจจุบัน จำแนก GDP เป็นรายละเอียดเพื่อคำนวณน้ำหนักสำหรับการคำนวณ PPPs โดยประเทศสมาชิกจะต้องนำเสนอข้อมูลราคาและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้แก่ ADB และทีมประสานงาน เพื่อใช้ในการ คำนวณ PPP-adjusted GDP และสรุปรวมในระดับภูมิภาค และระดับโลก

การเข้าร่วมโครงการของประเทศไทย

1. ประเทศไทยได้เข้าร่วมโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบหลัก 3 หน่วยงานคือ 1) สำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำหน้าที่ผู้ ประสานงานกลาง 2) สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ รับผิดชอบการจัดทำข้อมูลราคาสินค้า 3) สำนักบัญชีประชาชาติ สศช. รับผิดชอบการจัดทำ ข้อมูลน้ำหนัก (weights) ของผลิตภัณฑ์มวลรวมใน ประเทศ (GDP) ทางด้านรายจ่าย โดยจำแนกการใช้จ่าย ขั้นสุดท้าย ทั้งหมด 155 รายการ (Basic Headings : BHs)

2. ได้มีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการหลายครั้ง ทั้งด้าน ข้อมูลราคา และสถิติบัญชีประชาชาติ โดยการสัมมนาด้าน สถิติบัญชีประชาชาติ ในครั้งแรกนั้น เป็นการตรวจสอบ ข้อมูลน้ำหนักที่จัดทำจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ด้านรายจ่าย ของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ว่า สามารถ จัดทำในรายละเอียดในระดับใดได้บ้าง และจะมีวิธีการ ประมาณค่าที่ขาดหายไปได้อย่างไร ซึ่ง สบป. ได้จัดทำ ข้อมูลปี ค.ศ. 2002 เสนอในการสัมมนาได้ 132 รายการ จากทั้งหมดที่กำหนดไว้ 155 รายการ สาเหตุที่ไม่สามารถ จัดทำได้ตามที่กำหนดเนื่องจาก (1) ไม่มีการบริโภคใน ประเทศสำหรับบางรายการ และ (2) ไม่มีข้อมูล ซึ่งหลาย ๆ ประเทศก็จะประสบปัญหาเช่นเดียวกัน

3. ล่าสุด ADB ได้จัดให้มีการสัมมนา National Accounts Data Review ในวันที่ 10 – 12 พ.ค. 2549 ที่

ADB ประเทศฟิลิปปินส์ โดย สบป. ได้จัดทำข้อมูลปี ค.ศ. 2004 เพื่อใช้ประกอบการสัมมนาจำนวน 146 รายการ

สรุปผลการสัมมนา **National Accounts Data Review** วันที่ 10 – 12 พ.ค. 2549

♦ การสัมมนารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พิจารณา ทบทวน ยืนยัน และแสดงเหตุผล เกี่ยวกับน้ำหนักของ GDP ในรายละเอียดตาม BHs ของแต่ละประเทศ เพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือและใช้เปรียบเทียบระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ท้าหรือและหาวิธี แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการจัดทำน้ำหนัก

♦ ประเทศต่างๆ ได้นำเสนอ รายละเอียดวิธีการจัดทำ น้ำหนัก มูลค่าและน้ำหนักปี ค.ศ. 2000 - 2004 จำแนกตาม BHs พร้อมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำ โดยเฉพาะ รายการที่ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลไม่สมบูรณ์

♦ ปัญหาในการจัดทำน้ำหนักจากข้อมูล GDP ด้าน รายจ่าย ในกรณีของประเทศไทย 1) ไม่มีข้อมูลสำหรับ 4 รายการ ได้แก่ Prostitution, FISIM, Individual consumption expenditure by Non Profit Institution Serving Households และ Acquisition less Disposals of valuables 2) ข้อมูลบาง รายการไม่สมบูรณ์ เนื่องจากไม่ครอบคลุมการใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนี้ การบริโภคยาเสพติด การใช้จ่ายด้าน Software ของ ภาคเอกชน การสำรวจแร่ น้ำมัน (Mineral exploration) และ ข้อมูล Intangible assets สำหรับรายการ Private software และ Mineral exploration นั้น มีหลายประเทศที่ยังไม่ ครอบคลุมไว้ ผู้เชี่ยวชาญขอให้แต่ละประเทศพิจารณาด้วยว่า ถ้าเป็นรายการที่มีนัยสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศ ให้ หาวิธีการจัดเก็บและประมาณการด้วย เพื่อให้สามารถสะท้อนภาพเศรษฐกิจ ของประเทศได้อย่างถูกต้อง 3) ปี ค.ศ. 2005 ไม่มีข้อมูลที่จะจำแนกรายจ่าย รัฐบาลเป็น Individual และ Collective ตามรายละเอียด BHs เนื่องจากข้อมูลจากระบบ GFMIS และจากเอกสารงบประมาณไม่เอื้อต่อการจัดทำ อาจจะต้องใช้โครงสร้างของปี ค.ศ. 2004 เป็น เบื้องต้นก่อน

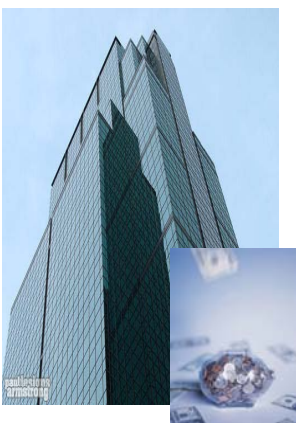

บัญชีประชาชาติคือ ?

GDP เป็นเพียงส่วนหนึ่งของระบบบัญชีประชาชาติเท่านั้น ในระบบยังต้องดูให้กว้างกว่านี้ไปอีก เหมือนเราทำบัญชีบริษัทที่ต้องมีงบกำไร-ขาดทุน งบกระแสเงินสด งบดุล ระบบบัญชีประชาชาติก็เช่นกัน นอกจากจะดูรายได้ รายจ่าย การลงทุน และอะไรต่ออะไรตามสมการ $Y=C+G+I+(X-M)$ ตามประธานักเศรษฐศาสตร์แล้ว ก็ยังอยากรู้อีกว่าใครเป็นผู้ผลิต ผลิตแล้วก่อให้เกิดรายได้ตอบแทนแก่ใคร นอกจากรายได้ที่ทำมาหาได้เองแล้ว ยังมีรายรับที่รับมาจากผู้อื่นให้อีก เมื่อเอาไปใช้จ่ายนั้นก็อยากรู้อีกว่า จ่ายแล้วใช้เอง หรือเอาไปให้คนอื่นใช้ และใครให้ใคร หลังจากการใช้จ่ายแล้ว เหลือเป็นเงินออมเท่าใด เอาเงินออมไปลงทุนทำอะไรบ้าง ออมอยู่ในรูปแบบอะไรบ้าง มีทรัพย์สินอะไรบ้าง สุดท้ายก็ทำเป็นงบดุล หาความมั่งคั่งของแต่ละกลุ่ม และรวมกันเป็นภาพรวมของประเทศ โดยเขาจะแบ่งกลุ่มในประเทศออกเป็น 5 กลุ่มได้แก่ (1) ประชาชน ซึ่งเขาเรียกว่า "ครัวเรือน" (2) รัฐบาล (3) ธุรกิจที่ดำเนินกิจการทางการเงิน เช่น ธนาคาร ประกันภัย (4) ธุรกิจอื่น ๆ และ (5) สถาบันไม่แสวงกำไรที่ให้บริการครัวเรือน

ระบบบัญชีประชาชาติของไทยที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ ยังไม่ได้แสดงภาพได้ดังที่กล่าวมา การแบ่งกลุ่มก็มีเพียง 2 กลุ่ม คือ รัฐบาล และ ครัวเรือน แสดงเป็นรูปบัญชี 6 บัญชีได้แก่ บัญชีการผลิต บัญชีรายได้ประชาชาติ บัญชีการสะสมทุน บัญชีครัวเรือน และสถาบันไม่แสวงกำไร บัญชีรัฐบาล และบัญชีระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นบัญชีประชาชาติตามระบบ ค.ศ. 1953

สำหรับรูปแบบบัญชีที่สามารถแสดงภาพกิจกรรม

ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 5 สถาบันดังกล่าวได้นั้น จะแสดงด้วยระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ. 1993 ซึ่งเป็นระบบล่าสุด ขณะนี้สำนักบัญชีประชาชาติกำลังศึกษาและจัดทำ และคาดว่าจะได้นำออกสู่สายตาท่านผู้สนใจได้ภายในปี พ.ศ. 2551

จึงขอใช้โอกาสนี้ แนะนำให้รู้จักโครงสร้างของระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ. 1993 กันไว้ก่อนดังนี้

ในที่นี้ไม่สามารถแสดง
รายละเอียดทั้งหมดได้ หาก
ท่านผู้อ่านสนใจ โปรด
สอบถามเพิ่มเติมได้ที่สำนัก

Account 0 :	Goods and services account	บัญชีสินค้าและบริการ (บัญชีเศรษฐกิจรวม)
Account I :	Production account	บัญชีการผลิต
Account II :	Distribution and use of income accounts	บัญชีการกระจายและใช้รายได้
II.1	Primary distribution of income account	บัญชีการกระจายรายได้ขั้นต้น
II.1.1	Generation of income accounts	บัญชีที่มาของรายได้
II.1.2	Allocation of primary income accounts	บัญชีการจัดสรรรายได้ขั้นต้น
II.1.2.1	Entrepreneurial income account	บัญชีการจัดสรรของรายได้ขั้นต้นของสถานประกอบการ
II.1.2.2	Allocation of other primary income account	บัญชีการจัดสรรรายได้ขั้นต้นส่วนอื่น ๆ
II.2	Secondary distribution of income account	บัญชีการกระจายรายได้ขั้นที่สอง
II.3	Redistribution of income in kind account	บัญชีการกระจายกลับของรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน
II.4	Use of income account	บัญชีการใช้รายได้ (รายจ่าย)
II.4.1	Use of disposable income account	บัญชีการใช้รายได้ที่พึงจับจ่ายใช้สอยได้
II.4.2	Use of adjusted disposable income account	บัญชีการใช้รายได้ที่พึงจับจ่ายใช้สอยได้ที่ปรับแล้ว
Account III :	Accumulation accounts	บัญชีสะสม
III.1	Capital account	บัญชีทุน
III.2	Financial account	บัญชีการเงิน
III.3	Other change in assets account	บัญชีการเปลี่ยนแปลงในทรัพย์สิน
III.3.1	Other changes in volume of assets account	บัญชีการเปลี่ยนแปลงของปริมาณทรัพย์สิน
III.3.2	Revaluation account	บัญชีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าทรัพย์สิน
III.3.2.1	Neutral holding gains/losses account	บัญชีการได้มาหรือสูญเสียไปของมูลค่าทรัพย์สินที่แท้จริง
III.3.2.2	Real holding gains/losses account	บัญชีการได้มาหรือสูญเสียไปของมูลค่าทรัพย์สินที่แท้จริง
Account IV :	Balance sheets	งบดุล
IV.1	Opening balance sheet	งบดุลต้นปี
IV.2	Change in balance sheet	การเปลี่ยนแปลงในงบดุล
IV.3	Closing balance sheet	งบดุลปลายปี

ส่วนผู้อ่านที่ลืมนแล้วว่า ระบบ ค.ศ. 1953 หรือ ค.ศ.1993 คืออะไร เป็นอย่างไร คงต้องกลับไปพลิกทบทวนจากฉบับแรก โดย ระบบ ค.ศ.1993 ทั้งนี้ในแต่ละบัญชีจะต้องแสดงการไหลเวียนของธุรกรรมที่มีต่อกัน และแบ่งแยกย่อยจาก Total economy ออกไปเป็นบัญชีของแต่ละกลุ่ม (ภาคสถาบันเศรษฐกิจ) ประกอบด้วย

1. สถาบันธุรกิจที่ไม่ใช่การเงิน (Non-financial corporation)
2. สถาบันธุรกิจการเงิน (Financial corporation)
3. สถาบันรัฐบาล (General government)
4. สถาบันครัวเรือน (Households)
5. สถาบันไม่แสวงหากำไรให้บริการครัวเรือน (Non-profit institutions serving households)
6. ภาคต่างประเทศ (Rest of the world)

ระบบบัญชี ค.ศ. 1993 นี้ มีการพัฒนาจากระบบเดิมหลายอย่าง มีการปรับแนวคิดและมาตรฐานการจำแนกให้มีความสอดคล้องกันระหว่างการจัดทำข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ได้แก่ สถิติดุลการชำระเงิน สถิติข้อมูลการคลัง สถิติข้อมูลด้านแรงงาน ระบบนี้มีรายละเอียดมาก และต้องการข้อมูลในการจัดทำมากขึ้นกว่าเดิมในแง่ธุรกรรม หมายความว่า เช่นแต่ก่อนเราจะบันทึกว่ารายได้อะไร แต่ระบบ

นี้ต้องบันทึกว่ารายได้นั้นใครเป็นผู้รับ รับมาจากใคร

ถ้าดูจากโครงสร้างของระบบบัญชี ค.ศ. 1993 แล้ว พระเอกที่เราคุ้นเคยกันที่ชื่อ GDP ก็อยู่ที่ **Account I : Production account** นอกนั้นจะเห็นวาระบบนี้เน้นไปที่การแจกแจงที่มา ที่ไป ของรายได้ การกระจายรายได้ให้สถาบันต่าง ๆ จนถึงการจัดความมั่งคั่งของแต่ละสถาบัน แล้วจึงประมวลรวมเป็นภาพของประเทศ

การที่จะจัดทำบัญชีประชาชาติในระบบใหม่นี้ได้ นอกจากต้องทำความเข้าใจกับความหมายของรายละเอียดต่าง ๆ ในบัญชีแล้ว ยังต้องสามารถเชื่อมโยงได้ว่าข้อมูลที่เราจะนำไปบันทึกนั้นมี ความสัมพันธ์กับสถาบันเศรษฐกิจใดบ้าง ซึ่ง องค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ได้แก่ IMF, OECD, Eurostat ธนาคารโลก

และหน่วยงานสถิติขององค์การสหประชาชาติ ได้ร่วมกันจัดทำคู่มือชื่อ System of National Accounts เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำบัญชี ขณะนี้มีหลายประเทศที่มีระบบข้อมูลที่ดี สมบูรณ์พอที่จะจัดทำบัญชีตามระบบนี้ได้ในปัจจุบันได้แก่ แคนาดา ออสเตรเลีย อังกฤษ ญี่ปุ่น สำหรับในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์นี้ ก็มีฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ที่จะเผยแพร่

บัญชีตามระบบ 1993 นี้ในปีหน้า (พ.ศ. 2550)

รายละเอียดในระบบบัญชีประชาชาติมีมากเกินไปจนไม่จับ ทั้งด้านวิชาการและด้านการปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อมูล นอกจากนั้นยังมีเกร็ดความรู้อยากมาที่บางทีก็ไม่สามารถหาอ่านในตำราหรือคู่มือได้ หากมีโอกาสก็นำมาเล่าสู่กันต่อไป

ศัพท์บัญชีประชาชาติ

GO : Gross Output หรือมูลค่าการผลิต หมายถึง มูลค่าผลผลิตที่ผลิตได้ทั้งหมด ในรอบระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งรวมทั้งในส่วนที่จำหน่ายออกไปให้ผู้อื่นและมีรายได้กลับเข้ามาตามราคาที่ตกลงกัน และการประเมินมูลค่าผลผลิตที่ผลิตแล้วยังไม่สามารถจำหน่ายได้ในรอบระยะเวลาหนึ่ง อยู่ในสต็อกเพื่อการจำหน่าย และมูลค่าการผลิตที่ทำการผลิตแล้วนำมาใช้ในการบริโภคของผู้ผลิตเอง

IC : Intermediate Cost หรือ ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง หมายถึง ค่าใช้จ่ายของผู้ผลิตในการซื้อสินค้าและบริการ เพื่อนำมาใช้ในขั้นตอนการผลิตของตนเองเพื่อให้ได้สินค้าชนิดใหม่ โดยที่สินค้าและบริการที่จัดทำมานั้นถูกใช้หมดสิ้นไปในกระบวนการผลิต ในรอบระยะเวลาหนึ่ง

GDP ด้านการผลิต เป็นการหามูลค่าการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ซึ่งจะเป็นมูลค่าเดียวกันกับรายจ่ายประชาชาติรวมหรือ GDP ด้านรายจ่าย แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถที่จะจำแนกได้ว่าสินค้าและบริการที่ผลิต ชนิดใดเป็นสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดการนับซ้ำของสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจ จึงคำนวณโดยวิธีหามูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นมาในแต่ละขั้นตอนการผลิต ผลรวมของมูลค่าเพิ่มในแต่ละขั้นตอนการผลิต คือ GDP

$$\text{มูลค่าเพิ่ม (VA)} = \text{มูลค่าการผลิต (GO)} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (IC)}$$

OFFICE OF THE
NATIONAL ECONOMIC
AND SOCIAL
DEVELOPMENT
BOARD : NATIONAL
ACCOUNTS OFFICE

สำนักบัญชีประชาชาติ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
962 ถนนกรุงเกษม
เขตป้อมปราบ
กรุงเทพฯ 10100
Phone: 02 280 4085
Ext 6166, 6186, 6180
Fax: 02 281 5241
E-mail: nao@nesdb.go.th

ที่ปรึกษา

รศช.อาคม เต็มพิทยาไพสิฐ
ทพษ.ปรเมธี วิมลศิริ
ผอ.สบป.นางวันิดา มหากิจ

คณะทำงาน

นางสมจิตต์ จรรย์พงษ์
นายอภิชัย ธรรมเสริมสุข
นางสาวณัฐสุดา เพชรหนู
นางสุชาดา แก้วมาติงาม
นายสมบัติ กิจจารุงษ์
นางสาวอุดมสุข เขียวพงษ์
นายธรรมรงค์ จรัสดำรงคัณฑ์
นายณมัตถ์ นายนวล
นายพีรณัฐ แดงสกุล

เศรษฐกิจไทย ไตรมาส 1/2549

เศรษฐกิจในไตรมาสแรกปี 2549 ขยายตัวร้อยละ 6.0 สูงกว่าร้อยละ 4.7 ในไตรมาสที่ 4/2548 เนื่องจากผลผลิตหลักทาง การเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ประกอบกับจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ในขณะที่ปีที่แล้วประสบภาวะภัยแล้ง เหตุการณ์ธรรมชาติ และความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ด้านการผลิต :

- ภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ 7.1 เนื่องจากพืชหลักมีผลผลิตสูง โดยเฉพาะข้าวเปลือกนาปรัง
- ภาคนอกเกษตร ขยายตัวร้อยละ 5.9 โดยสาขาหลักที่ขยายตัวได้ดีประกอบด้วย สาขาอุตสาหกรรม ขยายตัวสูงตามการส่งออกที่ดีมาก โรงแรมและภัตตาคาร และการคมนาคม

ด้านการใช้จ่าย :

- ภาคเอกชน ทรงตัวแม้รายได้ของเกษตรกรปรับตัวขึ้นและมีการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ แต่ผู้บริโภคมี ความระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้น เนื่องจากราคาน้ำมัน อัตราดอกเบี้ย และอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้น
- ภาครัฐบาล รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาลในราคาประจำปีมีมูลค่า 214,430 ล้านบาท ประกอบด้วยค่าตอบแทนแรงงาน 158,119 ล้านบาท และค่าซื้อสินค้าและบริการสุทธิ 56,311 ล้าน บาท มูลค่าที่แท้จริงลดลงร้อยละ 0.7
- การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 7.2 ชะลอลงทั้งการลงทุนด้านการก่อสร้างและด้าน เครื่องจักรเครื่องมือ ในอัตราร้อยละ 2.8 และร้อยละ 8.5
- การลงทุนภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ 4.7 ภาครัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขยายตัว ร้อยละ 5.7 ในขณะที่ภาครัฐวิสาหกิจชะลอตัวร้อยละ 3.7
- ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือ ปรับตัวลดลงจากไตรมาสที่แล้ว 1,710 ล้านบาท ลดลงทั้งวัตถุดิบ และสินค้าสำเร็จรูป เนื่องจากได้มีการนำวัตถุดิบที่สะสมไว้ในไตรมาสก่อนๆ มาใช้ในการผลิตเพื่อ การส่งออกมากขึ้นในไตรมาสนี้
- ดุลการค้า ขาดดุล 9,001 ล้านบาท เป็นผลจากราคาน้ำมันที่ยังคงสูงขึ้นต่อเนื่อง แม้ว่าปริมาณการ ส่งออกจะขยายตัวสูงและปริมาณการนำเข้าลดลง ขณะที่ดุลบริการเกินดุล 65,559 ล้านบาท และดุล บัญชีเดินสะพัดเกินดุล 65,083 ล้านบาท ส่วนค่าเงินบาทในไตรมาสนี้ แข็งค่าขึ้นร้อยละ 4.2 เทียบกับ ไตรมาสที่ผ่านมา

โปรดดูรายละเอียดได้ที่ <http://www.nesdb.go.th/econSocial/macro/NAD.htm#qgdp>)

อัตราขยายตัวเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า (y-o-y)

	โครงสร้าง 2548	2548	2548				2549
			Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
ด้านการผลิต							
เกษตร	8.7	-2.4	-8.7	-4.2	4.1	-0.2	7.1
อุตสาหกรรมการผลิต	39.1	5.5	3.2	6.5	6.4	5.9	7.6
บริการและอื่นๆ	52.2	4.9	5.5	4.5	4.9	4.9	4.6
GDP	100	4.5	3.2	4.6	5.4	4.7	6.0
ด้านการใช้จ่าย							
การบริโภคภาคเอกชน	54.9	4.4	4.4	4.7	4.5	4.1	4.1
การบริโภคภาครัฐบาล	9.0	12.2	16.1	9.6	15	7.8	-0.7
การลงทุนภาคเอกชน	17.8	11.2	11.7	12.3	12	9.3	7.2
การลงทุนภาครัฐ	6.1	11.7	27.4	21.1	1.9	4.3	4.7
การส่งออก	67	4.4	-0.7	2	11	4.7	13.4
การนำเข้า	56.7	9.3	10.1	13.7	5.7	8.3	0.6

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สศช.